

Jaren zestig

Achtergrond - 1 juni 2004

Verdrag met Turkije in 1961

Aanvankelijk dacht men buitenlandse arbeidskrachten te rekruteren volgens het *Rotationsprinzip*, het principe de arbeider na één tot drie jaar te wisselen. De arbeiders worden gezien als een reserveleger van arbeidskrachten, die tijdelijk kunnen worden ingezet wanneer schommelingen in de conjunctuur voor tekorten zorgen. Vandaar dat er in deze tijd ook geen regelingen bestaan voor het bevorderen van de maatschappelijke integratie.

Al snel ondervinden de Duitse werkgevers echter de nadelen van het rotatieprincipe. Omdat men het niet ziet zitten voor veel geld nieuwe arbeiders aan te stellen en te scholen, enkel omdat bij de andere buitenlandse krachten de verblijfstermijn afloopt, wordt het *Rotationsprinzip* in de praktijk al aan het begin van de jaren zestig terzijde geschoven, en stapt men over op arbeidscontracten zonder termijn. In 1964 schaft de [regering van bondskanselier Erhard](#) het *Rotationsprinzip* ook officieel af en krijgen Turkse gastarbeiders dezelfde rechten als Duitse werknemers.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3850/jaren-zestig>